

Tiltrædelse heraf se Bekendtgørelse 30. September 1897), ifølge hvilken Fragtbrevs-dublikat skal udstedes. Bestemmelsen er saaledes formuleret, at den kan komme til Anvendelse ogsaa paa Forsendelsesdokumenter af tilsvarende Art, som den fremtidige Udvikling af Transportforholdene maatte medføre.

Angaaende Regelens nærmere Gennemførelse maa henvises til Bemærkningerne til § 71. Som det ses af Formuleringen i § 16 gælder Regelen om Køberens Pligt til at betale mod Dokumentets Udlevering kun ved Forsendelsen fra det Sted, som i Ud-kastets Forstand er at anse som Leve-ringssted, og ikke ved Forsendelser, der ske paa Sælgerens Risiko, f. Eks. naar Varen er solgt „leveret“ paa Bestemmelses-stedet, i hvilket Tilfælde Køberens Beta-lingspligt, bortset fra særlig Aftale, ikke indtræder før Varens Fremkomst.

Om Faren (Risikoen) for Salgs-genstanden.

§ 17.

Medens der ikke kan være delte Me-ninger om, at Køberen bærer Faren (Ri-sikoen) for Salgsgenstanden efter dens „Levering“, saaledes at Tabet ved dens hændelige Undergang herefter rammer ham, er det under den fuldstændige Mangel af Lovregler herom til en vis Grad omtvistet, hvem af Parterne, der bærer Risikoen for Genstandens hændelige Undergang i Tids-rummet mellem Købets Afslutning og Salgs-genstandens Levering.

Der vil nu næppe blive rejst Tvivl om, at jo den i § 17, 1ste Stykke opstillede Hovedregel, hvorefter Sælgeren bærer Fa-ren for Salgsgenstandens hændelige Undergang eller Forringelse, indtil Levering har fundet Sted, stemmer med den hos os i Videnskab og Praksis raadende Retsopfat-telse, saavel for Køb af individuelt bestemte Salgsgenstande, som ogsaa for Køb af

Genstande, bestemte efter Art. Derimod er det noget tvivlsomt, om og under hvilke Betingelser der maa opstilles en Undtagelse fra denne alment erkendte Hovedregel. Det synes grundet i de for Risikoreglen bestemmende Rets hensyn, at Køberen bør bære Risikoen for Salgsgenstanden, selv inden Levering har fundet Sted, i de Til-fælde, i hvilke det er til Varetagelse af hans særlige Interesser, at en Udsættelse med Leveringen er bleven aftalt, medens Sælgeren har været villig og beredt til at levere tidligere, maaske endog straks ved Købets Afslutning. I saadanne Tilfælde er Sælgerens Forhold til Salgsgenstanden i alt væsentlig analogt med den, der ind-tages af en Forvarer, om hvem det efter gældende Ret er utvivlsomt, at han ikke bærer Faren for den i Forvaring givne Ting. Enkelte Domme fra nyere Tid hvile ogsaa paa en Betragtning af denne Art, saaledes navnlig Domme af Viborg Landsoverret i Ugeskr. f. Retsv. 1892 S. 1011 og af Lands-over- samt Hof- og Stadsretten sammesteds 1896 S. 203; for saa vidt angaar Køb af individualiserede Handelsvarer, som af Køberen skal hentes hos Sælgeren, har det ogsaa fra ældre Tid været erkendt, at de henligge paa Køberens Risiko, jfr. saaledes Højesterets Dom 28. Oktober 1835 hos Schlegel II. S. 139.

Skal der herefter for saadanne Til-fælde opstilles en Undtagelse fra Hoved-regelen — og det skal her særlig bemærkes, at Retsopfattelse i Sverige med bydende Nødvendighed kræver en saadan — maa man finde en Afgrænsning, hvorved det ubestemte og svævende Begreb om „Kø-berens Interesse i at Salgsgenstanden for-bliver hos Sælgeren“ undgaas. Dette er saa meget mere nødvendigt, som den af Parterne, der bærer Risikoen, i mangfol-dige Tilfælde ved Forsikring kan og vil dække sig imod Tab herved og derfor har Kræv paa at vide med Sikkerhed, om Ri-sikoen er hans, ligesom omvendt den anden Part har et billigt Kræv paa ikke at komme